

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. f. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

112. szám.

Brassó, Kedd, október 4-én.

III. évfolyam 1887.

Előfizetési felhívás.

BRASSÓ
negyedik évnegyedére.

Lapunk 1887. október elsejével ez év utolsó negyedébe lépén, ezennel új előfizetést hirdetünk. — Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: szíveskedjenek előfizetéseiket megújítani, minthogy lapot csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen beküldetnek.

A hazafias ügy iránti tekintetből kérjük lapunk szíves terjesztését.

Előfizetési árak:

Egy negyedévre (okt.—decz.) 1 frt 80 kr.

Külföldre. 5 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába.

Kívánatra bárkinek mutatványszámmal készségesen szolgálunk. Gyűjtőknek 5 egyszerre beküldött előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Mint eddig, — úgy ezentul sem fogunk kimélni semmi anyagi áldozatot, — csak kérjük a t. közönség b. tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Budapest, 1887. szept. 30.

n—. Főlemelő s büszke öntudatot keltő nagy ünnepei voltak e héten a magyar nemzetnek. E héten ülte a nemzeti színház fennállásának ötvenéves jubilaumát; e héten leplezték le a Deák-szobrot, s e héten nyílt meg az új országgyűlés. Mind oly momentumok, melyek a magyarság nemzeti erejének, állami életének büszke tanuságai. Nem csoda, ha ezekre gondolva, hevesebben s önérzetesebben ver a magyar ember szíve.

A művelt nemzetektől nagyon hátra maradt az ország, de annál hatalmasabb szárnycsapásokkal repült a magyarság fölébredt geniusa a haladás, civilizáció kitűzött nagy céljai felé. Az ötven év előtt még pallérozatlan magyar nyelv ma már szépségének teljében pompáz, a szegény magyar kultúra magunk büszkeségére, a külföld bámulatára nem remélt virágokat hajtott minden ágában s akkor még bilincsekben nyögő állami életünk az önállás erejével érleli nemzeti jövőnkre a szabadság s műveltség gyümölcseit.

Ez ötven év alatt viharosan rohant előre a magyar nemzet a művelődés útján, lelkesült-

sége nem ismert gátat, s mikor jött a mindent elpusztító zivatar, mely nemcsak a magyar állami létet zúzta le, de nyelvünket s kulturánkat is megsemmisítéssel fenyegette: e zivatar ereje és hatása megtörött a megfijult Magyarország erős organizmusán. S midőn a nagy Deák a maga hívei segítségével a kiegyezést, jelen állami életünk alapját megteremtette, akkor adva voltak azon eszközök, melyekkel az elnyomatás alatti új elmaradásunkat dúsán helyrehozhattuk.

A gyönyörű szobor, mely e héten a király, az ország színe-java s roppant tömegek előtt lepleztetett, bizonyítja a világnak, hogy a magyar nemzet hálás nagy fia iránt s hogy teljes erővel akarja folytatni annak művét, a szabad, független és virágzó Magyarország tovább teremtését.

Végre az országgyűlés is e héten nyílt meg. A trónbeszéd, melylyel azt a király megnyitotta, ismét bizonyítja, hogy Magyarország önkormányzatában független, szabadon érdekei szerint szabhatja reform-működését anyagi tehetségeinek határai között s hogy súlya van a külpolitikában. Fontos biztosítása az országgyűlés jövődjének a trónbeszédben foglalt azon kijelentés, hogy a béke legalább egyelőre biztosítva van, — s e kijelentés élénken illusztrálja a friedrichsruhei találkozást s azon ellenállhatlan tekintélyt, melyet a magyar-osztrák-német szövetség az európai viszonyok alakulására gyakorol.

A trónbeszéd meggyőzhet mindenkit arról, hogy a kormány a nemzet haladását akarja minden téren előmozdítani s hogy csak az idő s a pénzügyek szabják határát a szabadelvűség és jogállam követelményei teljesítésének. A trónbeszéd által megnevezett feladatokból — milyenek a közigazgatási bíróság, mezei rendőrség, a vasuti és magánjog egész rendszerének reformja s az egész büntető eljárás rendezése, a regale megváltása stb. — láthatja mindenki, hogy a jogállam követelményei közül a legfontosabbak megvalósításáról gondoskodva van. S a pénzügyekben való takarékoskosságot s a jövedelmek fokozását a trónbeszéd oly feltétlenül hangsúlyozza, hogy bizhatunk s alapos lehet a reményünk, hogy az államháztartás rendezésére a kellő arányok és eszközök rövid idő alatt állandóan létre is fognak jönni, meg fognak alkotgatni.

Nehéz kivált az utóbbi feladat, de hogy nemzetünk annak megvalósítását is megbírja, biztosíték arra a béke kilátása, a király s nemzet közti egyetértés s multunk egész története, mely erőnk s organizmusunk mellett tesz fényes tanubizonyosságot.

Belföld.

Brassó, okt. 3 (Vámszerződésünk Romániával.)

A romániai vámszerződésről ujabban igen sokat írta a lapok. Bukaresti sürgönyök tudni akarják, hogy a román kormány elhatározta, újból felvenni a tárgyalás fonalát. A bécsi „Freundenblatt” mint félhivatalos — e tárgyban következőket írja:

„Az a hír, hogy Bukarestben a tárgyalásokat ohajtják, Bécsben sok kételkedéssel találkozok. Hogy a román minisztertanács foglalkozik a kérdéssel, lehetséges, de bécsi jól értesült helyen e részbeli emanációról mitsem tudnak. A román kormány márczius óta ismeri követeléseinket; három óra rá adott véleményét a magyar és osztrák kormány olyanok találta, hogy ez alapon a tárgyalást megkezdeni nem lehet. Ha erre már a román kormány szükségét látja a tárgyalások megkezdésének, akkor a mi kormányunk kész lesz az általunk tett követelések s megadott engedmények alapján, melyek tudvalevőleg igen messzemenők, ujonnan is felvenni azokat. Ez álláspont megváltoztatása azonban nem várható.”

E tárggyal a külföldi lapok is foglalkoznak. Különösen érdekes a berlini „Nat. Ztg.” közleménye, mely főleglve, hogy hire jár, hogy a kereskedelmi szerződési tárgyalások Ausztria-Magyarország és Románia közt újra fölvetetnek, e hírhez a következő megjegyzést is fűzi: *Ígazi politikai ellenségeség a két állam közt kizártnak látszik, még ha a vámháború tovább is folya.* A viszony sokban hasonlít ahhoz, mely Németország és Ausztria-Magyarország közt fennáll.

A legutóbbi hetekben a németországi lapok általában behatóan foglalkoztak az Ausztria-Magyarország és a Németország közt megkötendő vám- és kereskedelmi szerződés kérdésével. Kétségtelen, hogy a tarifaszerződést monarchiánk érdekében leginkább ohajtanók, de szintoly valószínű, hogy a Németországban uralkodó védvamos áramlat a tarifaszerződés megkötését leketetlenné fogja tenni. A német kormányhoz közel álló lapok közleményeiből kiviláglik egyebek közt az, hogy Németországban a gabonavámok tovább emelését tervezik és ezen egyetlen mozzanat már magában véve meghusítja a tarifaszerződés létrejöttét. De bármiként legyen is a dolog, a szerződési tárgya-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A hontalan.

— Beszély. —

(Folytatás.)

— Nem, semmi esetre sem, hadnagy ur! Először nagyon szeretem a kis Ellácskát s másodszer érette vagyok itt. Ha csak egy percre is elhagy, akaratlanul kérdelem magamtól: hogyan varázsoltattam én ide ebbe a szép vilába?

— Tetszik önnek? Csakugyan? Képzelje csak kérem, eddig borzasztón unatkoztam itt. És bizonyára most is ép úgy unatkozom, ha kegyed nem volna itt.

— És eközben mindig oly derült arcuzal s oly élénken beszélt, hogy szavait még komolyan sem lehetett venni. De ezalatt mind jobban közeledett a leányhoz s már annyira, hogy ennek nem volt, hova húzódnia. De ő is beletalálta magát a helyzetbe, tréfának vette az egészet s mialatt gyorsan néhány lépést tett előre, kacagással viszonzta hízlgéseit.

— Tegnap este — folytatá a hadnagy — soká állottam a kegyed ablaka alatt, kisasszony; szemlélttem szobájának világosságát, elgondolva, mily boldogság volna, ha kegyed lejönné ide a sötét, illatos kertbe, hogy kart karba fűzve, sétáljunk itt egyedül, boldogan.

Gabriella meghotránkozva, merev tekintetű vetett

reá. De még mielőtt szóhoz jutott volna, Ella jött lihegve, odakiáltva nagybátyjának: „Gusztli bácsi, vendégeid vannak. Az urak várnak reád a teremben.”

A hadnagy dühösen toppantott a lábával. Azután gyorsan a házba sietett, engedelmet kérve Gabriellától.

— Kisasszony! — kezdé Ella — kegyed talán versenyt futott a bácsival? Arcza oly piros, mint ruhám öve.

A hadnagnak kartársai érkeztek, a kik néhány napra ott is maradtak. — Midőn Gabriella délből az ebédlőbe lépett, négy idegen férfi oly feltűnően vette őt szemügyre, hogy sértve érezte magát s a feléje tola-kodó módon közelgő tiszteknak csak rövid, daczos feleleteket adott. Este az étkezés után azonnal vissza akart vonulni szobájába, de a ház urnője kedvet kapván tánczra, kérte, hogy zongorázzék. A leány szívesen teljesítette e kívánságot s eljátszott néhány keringőt. Hirtelen egy hadnagy terem mellette e szavakkal: „Most kegyednek is tánczolni kell, egy barátom fog játszani.” És nem is várva ellenkezését, lenyomta a tisztek egyikét a székre, mialatt karját Gabriella dereka köré övezte.

Gabriella először életében tánczolt férfiuval s a mint a jártas tánczos karján így repült s a párok oly boldogan jártak körülötte s a mint a nyitott ablakon az üde nyári levegő behatolt s égő arcát érintette, mintha megrészegült volna a kéjtől. Egy szunnyadó

sejtem sugá neki, hogy benne lángoló, szenvedélyes lélek alszik; hogy sem a kötelességérzet, sem a munkakedv, sem pedig állása nem elég hatalmas, elfojtani boldogság utáni vágyát s ő érezni vélte, hogy valaha még nagy vihar fog fölőtte tombolni.

Mosolyogva hajolt le a hadnagy kipirult arcához, melyből a szemek most sötétebben s fényesebben tündököltek ki.

— Hogy lebeg ön, kisasszony! Mily könnyedén! Mily nagyszerű! Hígyje meg, legjobb barátomtól is irigyelném azt az örömet, kegyeddel tánczolni. Nem is hocsátom el!

Gabriella kábult volt a kéjtől. A hadnagy szavai kellemesen csengtek fülébe. Egészen odaengedte magát kábitó érzelmeinek.

A hadnagy erősebben övezte karját tánczosnéja dereka köré. „Menjünk a mellékszobába tánczolni” — mondá halkan s mosolyogva rázta ki homlokából a hirtelen fondulásnál oda repült szőke fürtöket. — „Itt nagyon meleg van és igen sokan vagyunk”, s előre lejtve, megkísérlé átrepülni a szomszéd félhomályos szoba küszöbén! Gabriella ellenszegült ezen feltűnő szándéknak s visszatérni akart az ajtóból. Azonban elcsuszott a sima parketten s halkan felsikoltva, térdre esett. —

(Folytatása következik.)

lásoknak mielőbb meg kell indulniok, mert az érvényben levő szerződés a f. év végén lejár. Ezen okból feltehető, hogy a német kormány már közelebb válszolni fog azon felhívásra, melyet külügyi kormányunk hozzá a kereskedelmi vámszerződés tárgyában hónappal ezelőtt intézett volt.

K ü l f ö l d.

Brassó, október 3. A bolgár kérdésben új s tagadhatatlanul a legéletrevalóbb — eszme merült fel. Szófiába nemzetközi bizottságot akarnak küldeni az ország kormányzásának átvétele végett. Ez idő alatt Ferdinand herceg az európai udvarokat látogatná meg. A tervbe vett nemzetközi bizottság a bolgár népnek óhajait megállapítaná és a törvényes formák megőrzése mellett új fejedelmválasztást tartana. A megválasztott fejedelem — akár Ferdinand herceg, akár más — a bizottságtól venné át a kormányhatalmat. Ez eljárásra volna praecedens, a mennyiben Kelet-Rumélia ügyeit 1879-ben ily bizottság rendezte és megegyeznék a berlini szerződés szellemével is.

A „P. C.” Szófiából jelenti: „Bolgár körökben nagy csodálkozással olvassák az európai sajtóban ismételt felmerült ama híreket, a melyek a bolgár kormány erőszakoskodásáról, a népesség elnyomatásáról terjesztetnek és a melyek a bolgárországi állapotokat olyanoknak tüntetik fel, mintha az államszervezet felbomlásban volna. Az igaz, hogy a kormány örökös szemekkel kíséri azokat az elemeket, a melyek nagyon is készek zavarokat előidézni, de azért kivételes rendszabályok még eddig nem fogantatottak. A békés lakosság háborítatlanul élvezi az ostromállapot megszűntével visszanyert szabadságot és a kormány intézkedései csak azokat korlátozzák, kik a legszabaddabb államban is gátolva volnának hazaáruló törekvéseikben. Épp oly célzatosak azok a tudósítások is, melyek szerint a hatalmak megbízottjai panaszra jogot és okot adó elbánásban részesülnek, alaptalan tehát az a hír is, hogy a rustesuki görög konzult nyilvánosan megsértették.”

A külpolitika egyik újabb, jelentőségteljes eseménye Crispi olasz miniszterelnök látogatása Bismarknál. Olasz lapok erre vonatkozólag így irnak: „Ha Crispi Bismarck hercegnél látogatást tesz, ez bizonyára oly czélekből történik, melyekkel az egész olasz nemzet csak meg lehet elégedve és a melyekhez az európai béke barátai csak gratulálhatnak. Nincs egyetlen olasz, ki azt a gyanút táplálná, hogy a miniszterek találkozása Olaszország jogaival és valamennyi európai államhoz való barátságos viszonyával összhangban nem állana.”

A német-francia viszály is megzűntnek tekinthető. Francia irányadó hírlapok konstatálják, hogy miután Németország mindjárt kezdetben a határon előfordult eset fölött sajnálatát fejezte ki, most már csak a kárpótlási összeg megállapítása van hátra, a mi mellékes jelentőséggel bír.

Román lapszemle.

— A „Tribuna” és az unió, meg a „Tagblatt” —

Kemény dióba kezd harapdálni a „Tribuna”, mióta ő felsége, a magyar király hangsúlyozta Kolozsvárt az anyaállamhoz való törhetlen ragaszkodást. No, csak azért is.

Zajzoni Rab István életrajza

(Folytatás)

Eme szándékát követőleg írja meg Brassóból Buna Sándornak rokonának: „Hallom, gazdag és boldog vagy, örvendek rajta, részemről az ég ilyféle áldásaival nem dicsekedhetem. Holnap hajnalban idehagyom a Barcaságot, pénzem a lehető legkevesebb van, de én épen ilyen helyzetben érzem magam nagy tervek kivitelére fölbátorítva. Újból Bécsbe megyek s beíratom magam a theológiára s azt be is végzem.”

Terve azonban sokkal nagyobb, sokkal magasztosabb czélnak volt csirája, mint a maga boldogságának megmunkálása, nem több, mint a nemzeti emancipáció munkájához való hozzájárulásnak önfeláldozó nemes eszméje lebegett lelki szemei előtt. Magyarországi fiatalsága lázas tettkezséggel csüngött ekkor az eseményeken, remegve leste a percet, a melyben a csaták vészeibe rohanhat, hogy letiport hazáját föl emelhesse, vagy elvérezzék a szabadság dicső harcaiban.

Ily napokban s bécsi útjának e fontos mozzanatán a tüzelekű Rab István most egyelőre elvesztette a biztos kenyeret adó pálya keresés eszméjét. Pesten maradt, hogy az események és készülődések színlelyéhez közel legyen, s mikor a tett órája üt, karját felajánlja a haza szabadságának visszavívására. De a villa-francai béke aláíratott, Ausztria milliók értékével

„Felvettették az a kérdés, vajon behatolt-e az unió, avagy nem a népség érzetébe.” „Nem! — ezt mondjuk mi — nem! ezt mondják, a mint látszik, a szászok; ebből folyik a következtetés, melyet előbbutóbb vonni kellend.”

Ni-ni, már már ma-holnap szkupcsinára hívnak Szebenbe a tribunisták! Lesz votum universalis, megkérdezik Sztan Csobánt, hogy hova akarja küldeni Irímia Florea képviselőjelöltet Szebenbe-e, vagy Budapestre, akármm írni, Bukarestbe. Annyi lesz a peretlen prókátor, kicsapott diák, kifegyelmzett nótárius, diplomátlan daskálulu, tribunista képviselő, hogy a „Tagbl.” von Siebenbürgen is megdöbbenve fogja kérdezni: „Hát azért szidtam én annyit a Tisza-kormányt, hogy most már a kalusár tánczot tanuljam frakkban és czilinderben furulyaszó mellett? „Hai sē dēmu māna in māna mai sasula mai! azaz: Jer szász testvér, fogjunk kezét, hogy csináljuk vissza az uniót.” Hát aztán mi lesz szomszéd! kérdi a circumspektus szomszéd. Soha se törd azon a fejedet — feleli a tribunista — hogy mi lesz aztán. Te csak segíts dudálni nekünk, hogy egyesült erővel buktassuk meg Tiszát, vele a magyar nemzetet és Román Miront, a többi a mi dolgunk lesz.

„Minket és a szászokat nem közös érdek, nem közös aspiráció, nem a szeretet s nem is a kölcsönös bizalom készítetett arra, hogy az önvédelem küzdterén találkozzunk”, ezt az őszinte vallomást olvassuk a Tribunában. Meg fogják ezt látni a körültekintő szászok és ezt felelik. „Komám uram! hogyan esik az, hogy olyan lábnyomokat tenger sokat látunk, melyek a barlangba vezetnek, de olyant, mely onnan kivezetne, egyet sem?”

Nem mennek azok a szászok a „Tribuna” barlangjába; nagyon bölcsen tudják, hogy nincs onnan aztán kimenekülés. Ha még a bécsi Reichsrath volna az a barlang, ez még volna valami, de a „Tribuna” barlangja mézes kalácsal sem csalsa magához a szász nacionalistákat.

Nem első eset, hogy a „Tribuna” kitette a fogót; ékes csábos hangu hívogatót is tett melléje, de hasztalan csattog az ics, ics, ics, vics, vics, vics, avics, avics, avics, szlavics, szlavics, szlavics szép román hívogató. Az ékes hang elveszett a pusztában, elveszend most is. Nem fog sem 1848., sem 1863. ismétlődni.

Az unió ellen izgató „Tribuna” tapasztalni fogja, hogy valamint Moldva Muntenia uniója ellen nem lehetett 1866-ban büntetlen izgatni Jassyban, úgy Szebenben sem lehetett Ungaria-Transylvania unióját körökre koppantás nélkül piszkálni. Rakhatja a szépet a „Tagbl.” kollégájának, nevezheti bókólásképen a nyugati világ előcsapatának, mely itt a keleten nagy missziót töltött be, nevezheti, művelt sértetlen elemnek s más egyéneknek, de mind ez ok nélkül való tintavesztegetés. Meg van mondvá, hogy nincs közös érdekük, nincsenek közös vágyaik s a hol ezek nincsenek, ott felhasználhatja egyik a másikat saját czéljai elérésére vak eszköznek, de egy czélra való törekvéstről szó sem lehet. Honnan a tribunisták részéről a Tagblattal való komplementirozás?

A „Tagblatt” nekiereszt egy Tisza evő czikket, melyben hirdeti, hogy nincs kilátás a szabadelvű kormánypárttal való kiegyezésre. Ugyan miért ne lehetne? A magyar nyelvért. — A mig ez kötelező tantárgy a szász iskolákban, addig nincs béke, mert a natio léte

s egy virágzó tartománygyal szegényebb lön ugyan, de e gyengítése a bécsi kamarillának még most nem hozta el a kívánt kedvező pillanatot a nemzet békóinak lerázására.

Szegény fiatal költő, ötödik hónapja, hogy odahagyta drága szülőföldjét, nagy reményekkel telve keblében a haza és nemzet iránt és nagy lelkesedéssel azon szent ügyért, mely mellett Pesten a haza legnagyobb férfiai oly dicső szellemi harczt vittak — győzelem nélkül.

Nagyok valának tervei, magasan dobogott kebele, ifjusága még egyszer föllángolt szent erővel, égbe törő hatalommal, de fájdalom tán utoljára, mert a mint mindnyájan tudtuk és éreztük, minden ismét visszastílyedt az abszolutizmus irgalmatlan markába, hol elfojtódik még csirája is annak, a mi örökké szép, jó és nemes.

Ez időtől fogva állandóan Pesten marad s az újdondász szerepét viszi a „Családi kör” cz. szépirodalmi lapnál; néha lerándul Biharba, a mindenszenti pusztára egy Krizár nevű gazdag földbirtokos családjához, hol egészen visszavonultan, a világtól elzárkozva, titkon susogó fák árnyékában, a huliámzó Körös regényes partjain egyedül költészetének él s ebben találja a vigaszt a sok keserű csalódás között. — A mindszenti pusztán hideglázba esik, melyből későre gyógyul ki s akkor sem teljesen, újra meg újra visszazsajszik.

forog végveszélyben. Szüntessék meg ezt az okot, s mindjárt béke lesz. Még nem épen, még tért kell adni a német nyelvnek az igazságszolgáltatásnál, közigazgatásnál, postánál, táviradnál stb., stb.

Mikor a német nyelv úgy fog virulni, mint a Bach idejében, a magyar nyelv vissza lesz szorítva oda, a hol volt a Bach-Schmerling világban: akkor aztán markába nevet a „Tagblatt” s így vigyorg jó kedvében: „No, lefőztem ezt az ostoba magyart, már most Isten neki, elfér itt mellettem!” Erre a tribunisták is kezdik kezeiket dörzsölni s így sopánkodni: „Hiszen mi is ezt akarjuk, igaz, hogy más érdekből, de mi sem akarunk többet, mint azt a magyar nyelvet agyon nyomni, a hol csak lehet. Így megértjük a német sógort, most egyelőre vele megyünk, aztán mások lesznek a mi vágyaink.”

„Tudod mit sógor! — mondja a „Tribuna” a Tageblattnak — kezdjük piszkolni az uniót, hát ha így ráijesztünk Tiszára s mindent megad, a mit kérünk, neked is nekem is. Hogy azután én elveszem tőled, a mit neked adott, ez nem a te dolgod, hanem az enyém; mert tudod, hogy a mi vágyaink nem ugyanazok!”

Czenkalji.

Utóhang a Rab ünnepélyhez.

(Vége.)

Részemről azt hiszem, hibát követnek el, ha első sorban is, midőn a diszes emléktábla és szép kép keletkezése történetét leírni akarnám, Koós Ferencz kir. tanácsos ur nevét, kit a legnagyobb elismerés illet, nem emliteném.

A kir. tanácsos ur indítványozta az 1886. év nov. 1-én tartott tantestületi közgyűlésen, hogy Rab István csángó költő szülőházát is jelöljük meg emléktáblával. A tantestületi közgyűlés ez indítványt magáévá téve, megbizta a háromfalusi tanítói kört, hogy műkedvelői előadások által a szükséges összeget igyekezzék létrehozni. A háromfalusi tanítói kör a megbizást kész örömmel vállalta el, azonban az e czélra rendezett tánczestély a rossz idő következtében nem sikerült. Atlátta azt is, hogy a három faluban műkedvelői előadás eddig sem s úgy ezután sem vezet czélra, s így ez által az szükséges összeg létrehozható nem lesz. Ezen nézetét idejekorán bejelenteni bátorzkodott, a tantestület választmányának.

És ime, midőn a választmány azon gondolkodott, hogy a szükséges összeget mi módon teremtsék elő, meglepi a választmányt a kir. tanácsos ur azon öröndetes hírrel, hogy Hosszufaluban a hétfalusi szabadelvű párt tagjai társas összejövetelök alkalmával Bede Dániel ur indítványára 44 frt 50 kr adományoztak az emléktábla költségei fedezésére.

Ez öröndetes hír hatása még mint az üde reggeli harmat a fűről el sem oszlott, Koós Ferencz kir. tanácsos ur azt indítványozza, hogy Rab István költő képe is festessék le és helyeztesék el a zajzoni községi iskola helyiségébe. Reményét fejezi ki, hogy a szükséges összeg össze fog gyűlni.

A választmány az indítvány alapján a költő képét lefestetni elhatározza. Megbizza a kir. tanácsos urat és személyemet az emléktábla elkészítésével és a kép lefestésével. A kir. tanácsos urral igyekeztünk elkövetni mindent, hogy a mélyen tisztelt tantestület és választmány meglegedésére járjunk el megbízatásunkban. Segédkeztet nyújtott, hogy a várakozásnak meg-

Majd kedves ifju barátjának Krizsár Bertalannak halála, majd meg a haza állapota gyengíti az egykor vidám ifju költő életerejét. Nincs többé lelki bátorsága igért szándékát megvalósítani: a theologiai semminárium küszöbét soha sem lépi át. A sikertelen politikai küzdelmek, melyek a vérmes reményű pesti fiatalokat titkon foglalkoztaták, egy véres utcai harcban végződnek: a lánglekű Forinyák elesik, szívében találva egy osztrák rendőr golyójától; menedéket keres mindenki s egyelőre lemond ki-ki a helyzet javulásának még reményéről is.

Megtörve írja most már Buna Sándorhoz: „Nincs pénz, nincs egészség! Azért édes barátom, ha van ott a vidéken bármilyen állomás, légy annyi barátsággal és azt számomra reserváld. Nem tartok én semmiféle állást csekélynek, beérem a legszűkebbel, lemondtam már minden fellengős vágyról, egyszerű visszavonult élet mindaz, a miután vágyódom!”

Azonban — fájdalom — mielőtt az édes otthon megláthatná, mielőtt a rugékonyságát veszített lelke utolsó remidiunába, az egyszerű, de nyugalmas falusi életbe eljuthata, fenéig kelle kiüríteni ama keserű poharat, melyet azokban a napokban oly gyakran nyújtogattak a magyar haza jeleseinek.

(Vége következik.)

felelhetünk, Udvarnoki Istvánné nagysága festőművész-nő, ki egy elmosódott arcképről, habár előre tudta, hogy minő munkával kell megküzdeni, mégis az arckép lefestését 40 frtért elvállalta, oly kikötéssel, hogy az összegből 5 frttal járul az emléktábla költsége hez. Hogy a terhes munkát, ki a költőt nem ismerte meny-nyire teljesítette, beszéljen helyettem ez a kép. Segédkezet nyújtott munkánk sikerében Lorencz Ferencz szobrász ur Kolozsvárt, ki e diszes emléktáblát készítette 40 frtért.

Előttünk van az emléktábla, mely sok időig jelölje a helyet, hol egy férfi született, kit saját szavaival élve: „szegény anya, szegény életre szült“, de ki elég gazdag vala eszméiben, melyek által örök időig él. Ki mint a szép esti csillag, másoknak ragyogott, ki mint a virág, másokért terjeszti szét illatát.

Itt van a szép kép, mely örök időig diszítse iskolánk falát. Vajha e márványkő látása buzdítaná az ifjúságot kitartásra, előre törekvésre. Vajha e felirat, „itt született Rab István csángó költő“, vésődnék szívökbe s példája sokat vonzana a tudomány felé, melyen haladva, a haza és községök büszkeségei lennének.

Vajha e szép kép s a mosolygó szemek tüzet, vágyot, kitartást szorgalmat és hazaszeretetet öntene gyermekeink lelkébe, hogy lelkesüljenek minden szép iránt, hogy vágyok legyen előre haladni, hogy kitar- tók legyenek a munkában, hogy tanuljanak szorgalmat, tanuljanak kellő hazaszeretetet.

Bátor vagyok ezuttal megköszönni Koós Ferencz kir. tanácsos urnak ez ügyben tett minden lépését; Orbán Ferencz tantestületi elnök urnak és az egész választmányának buzgóságukat, Udvarnoki Istvánné ő nagyságának munkáját, melyet a szép kép lefestésénél kitejtett, Lorencz urnak e csinos emléktábla pontos és csinos elkészítéseért, Udvarnoki István urnak szíves- ségért, hogy e képhez a diszes rámat ajándékozta; to- vábbá mindazoknak, kik szíves adományaikkal e költ- séget hordozni segítettek.

Adományok befolytak: Koós Ferencz kir. tanácsos ur az 1418., 146., 749., 870. számok alatt hivatalosan kiküldött és átadott 75 frt 86 kr. A tánczes- télyből és különböző időkben küldöttek 58 frt 10 kr. Összesen 133 frt 96 kr.

A fenti adományok az adományozók neveivel időnként közölve lettek a „Brassó“ című lapban és egyszersmind nyugtáztattak.

Kiadatott: a tánczesztély költségei fedezésére 52 frt 11 kr. A márványtábláért fuvar és minden költség 41 frt 10 kr. Levelezések 65 kr. Az arckép lefestése 33 frt. A tábla befalazásáért 1 frt 40 krt. Egy nap- számoknak 60 kr. Összesen 130 frt 86 krt. Ezek után megköszönni bátorkodom a szíves türelmet, mely tisz- telettel a mélyen tisztelt tantestületnek és nagyérdemű közönségnek hálás köszönetünket kifejezve, ajánlom magamat.

Biró Vince,
ig. tanító.

Szerbia kereskedelmi viszonyai.

Mióta a romániai piacot elvesztettük első sorban Szerbia bir hazánkra különös érdekl. Ép ezért fi- gyelemmel kell kísérnünk ott minden mozgalmat s első sorban ismernünk kell az ottani viszonyokat. — A „Magyar Pénzügy.“ című kitűnő szaklap figyelemre méltó cikket közöl Szerbiáról, melyet érdekességénél fogva a következőkben ismertetünk:

»A szerb királyság 52,580 nsz.-kilométernyi te- rülettel és a 1 1/2 milliót meghaladó lakossággal bir, kik leginkább földmíveléssel és baromtenyésztéssel foglalkoznak. Ezen ország földje nagyon jó és hogy mégis oly keveset tud produkálni, annak oka értelmes mun- kaerők és jó munkaeszközök hiányában keresendő. Ez utóbbi bajon nagyban segít a 18 év óta működő »szerb mezőgazdák egylete,« mely főczélul tűzte ki, a mező- gazdasági eszközök és gépek elterjedését előmozdítani. — Gabbaneműeken kívül még jelentékeny és az or- szág lakóinak egyik főkereseti forrását képezi a gyü- mölcstermelés. Különösen hirssek és nagy keletnek örvendenek exportképes almái és szilvái, mely utóbbiak az egész országban nagy mennyiségben teremnek és aszalt állapotban monarchiánkba, Németországba és az Egyesült-Államokba vitetnek. Minthogy egész Szerbia hegyes, bányákban bőség van. A nemes érczek rit- kák ugyan, de annál nagyobb mennyiségben található ólom, só és szén. A bányáipar egészen el volt hanyag- olva s csak most a vasutak kiépítése folytán kezd lendületet nyerni. Különösen bővelkedik ez ország első- rendű kőszénben. A legjelentékenyebb bányák Musz- tanc és Csuprija környékén vannak. A szénbányák legtöbbje francia kézben van; a sóbányákat az angol- osztrák bank bírja. Egyáltalán majdnem minden oly vállalatot, melytől haszon várható, idegen, különösen francia tőke tart fenn. A mi tőkepenzeseink nem

találják érdemesnek a francziák példáját utánozni, pe- dig ha ezt tennék, e'sősorban hasznot élveznének, más- részt jó szolgálatot tennének kereskedelmünknek.

Szerbia városa közt első helyen említendő fel a királyság fővárosa Belgrád, mely 36,000 lakost szám- lál, kiknek majdnem 1/4-e idegen. Az osztrák-magyar alattvalók száma mintegy 8000-re rug. A város ma- gaslaton fekszik, melynek közepén a „konak« (királyi- lak) diszlik. A város csinos, nyilvános épületeivel jó benyomást tesz a szemlélőre és mutatja, hogy igyek- szik nagyvárosias jelleget ölteni magára. Vízvezeték és az ezzel együtt járó csatornázás továbbá a gázvi- lágítás még ismeretlenek. Belgrád után a legnagyobb város a Nisava partján fekvő Nis (18,000 lélekkel), hol a szkupcsina üléseit tartja. Széles utcáin 4 eme- letes házak nem ritkák, de kültelekein apró török módra épült házikók nagy számmal vannak még. Azonkívül jelentékeny kereskedelmi piacok: Sabác, Pozsarevác, Kragujevác, Negotin és Aleksinác.

Az utak Szerbiában nagyon jók és minden na- gyobb helységet csinált ut köti össze. A vasutépítés is halad. Az első vonalon kívül, mely Belgrádot Nis- sel kapcsolja össze és 244 kilométer hosszú, a követ- kező városok közt vannak sinek lerakva: Velikaplana-Semendria (Szendrő), Lapova-Kragujevác, Nis-Vranja. Ez utóbbi vonal az idén épült ki Szófiáig és még no- vemberben adatik át a forgalomnak. Az ország bel- sejében levő folyók közül legnagyobb a Morava és Drina, melyek azonban sziklás medrük miatt nem ha- józhatók. Ezen folyók szabályozása által sokat nyerne Szerbia, csakhogy az állam pénzügyi viszonyai nem engedik meg az ily költségeket.

Szerbia ipara még igen fejletlen; gyáripár egy- szólván nics is. Jelentékenyebb a házi ipar a durva vászon készítésben. Iparosai közül legügyesebbek az arany-himzők és ékszerészek, kik ritka szépségű fili- gran munkákat készítenek.

A kereskedelem nincs itt az egyes üzlet-ágak szerint beosztva, a legtöbb számban az ugynevezett »vegyes« kereskedők vannak, kik az árukereskedelmen kívül más üzletekkel is foglalkoznak és így az elsőt gyakran elhanyagolják. Daczára, hogy minden keres- kedőre kötelező a cégbejegyzés, mégis nagy az olya- nok száma, kik nincsenek bejegyezve. Ép ugy szigo- ruan meghagyják a szerb törvények, a rendes keres- kedelmi könyvek vezetését, mit szintén nem tartanak meg. Seregesen keresik fel ugy a bécsi, mint a buda- pesti piacot. Azonkívül rendes látogatói a brünni vá- rosnak. Szeretnek alkudozni és nem ritkák a »chi- cane«-ok. De mind e mellett talan legbiztosabb pia- czunk a Balkánon Szerbia és a mi földolog, kereskedő- ink ma már a legnagyobb nyugalommal hitelezhetnek ott. (Vége következik.)

Helyi és vidéki hírek

A király nevenapja. Felsőes urunk és királyunk nevenapját ünnepli ma hű Magyarországnak minden igaz fia. Az egyházakból ájtatos fohász száll a me- nyek urához, áldást könyörögve felsőes királyunkra s felsőes családjára. E foháshoz csatlakozik a mi imánk is: Aldás a honra! Aldás a királyra!

Időjárás. Az orsz. időjelző állomás hivatalos jelentése szerint az időjárási tényezők jelen állásában e hétre ennek elején és vége felé helyenként esővel változó enyhébb időt várhatni, mely a hét derekában szárazabb és éjjel hűvösebb lesz.

Brassó megye költségvetése. Brassó megye közigaz- gatási és gyámhatósági hivatalainak fentartására az 1888. évi előirányzat 41293 frt. 45 kr. Ezen összeg következőkép oszlik meg: A közigazgatási és gyám- hatósági tisztviselők rendes fizetése 26310 frt; mellék- járulékaik 733 frt; — a szolgaszemélyzet rendes fize- tése 3236 frt; — mellékjárulékaik 713 frt. 10 kr; — iroda tüzi fa és világítás szükséglet 2538 frt. 35 kr; — a tisztviselők uti költségei 500 frt, rendkívüli előre nem látott kiadások 766 frt. Ezen 41293 frt. 45 kr. szükséglet fedezetet talál 41300 frtnyi állami javadal- mazásból, sőt még a vármegyeház alapja javára marad még 6 frt. 55 kr.

A huskérés. A »brassói kereskedelmi és ipar- egyesület« választmánya f. hó 1-én tartott ülésében tárgyalván ismét a huskérés ügyét, egy lépést tett az ügy nyélbe ütésére. Minden valószínűség szerint kö- zönségünk esetleg már e hó folyamán abba a kedvező helyzetbe jut, hogy nem lesz kiszolgáltatva a mézszá- ros konzorciumnak, hanem jó s lehető olcsó hus- hoz jut. Ugyanis havonként próbavágatások fognak eszközöltetni s így a legutányosabb árak hónapról- hónapra megállapítani. Ez irányban a részletes tár- gyalások megindultak már s biztos eredmény várható.

Városi közgyűlés. Brassó város képviselőtestülete f. hó 5-én, szerdán d. u. a tanácsház termében rend- kívüli közgyűlést tart, melynek tárgysorozata a 34. külön

tárgy van. A legnagyobb része ezen pontoknak a kü- lönféle alapítványok, zárszámadások s jövő évi költség- vetései. Nevezetesebb tárgyak: Bizottsági vélemény s a tanács erre vonatkozó javaslatai a városi pénztár ujjabb könyvelési rendszere és az erdőgazdaság tár- gyában. Javaslát két szabad közfürdő felállítására. Ja- vaslatok Lőrincz Czecczilia s Pápai Anna pinczérnök ügyében. Javaslát Brassó város pénztárának 1886. évi zárszámadása tárgyában. Javaslát Brassó város 1886. évi költségvetése s tényleges pénztári eredmé- nyének részletes összehasonlítása tárgyában. Javaslát Brassó város 1888. évi költségeloirányzata tárgyában.

A Bethlen grófi család levéltára. Bethlen And- rás gr., Brassó- és Szebenmegyék főispánja és Bethlen Pál gr. a tulajdonukban lévő gazdag levéltárat letéte- mény gyanánt a m. n. muzeumban helyezték el. A nagy terjedelmű, 18 ládában elhelyezett levéltár igen becses adalékokkal járul e kiváló szerepet játszó csa- lád s így közvetve Erdély történetéhez is. Különösen gazdag benne a régi történelmi anyag, a mennyiben a mohácsi vész előtti korszakot mintegy 600 oklevél- lel képviseli. E letétemény a n. muzeumra még annyiban is fontos, mert ez az első nagy levéltár, mely kizárólag Erdélyre vonatkozó anyagot tartalmaz.

Városias. Persze! a piacon a tanácsházban kell felállítani a haszonbérbe adott városi mérleget, melyen naponként egy-egy sereg eleven disznót kilóznak meg, nagy gyönyörűségére a környéken levő üzletek- ben megforduló gyengébb nemnek s a környéken lakó mindkét nembeli jámbor halandóknak, a kik egyenér- tékűl a 25% városi pótdónak, kénytelenek végig hallgatni óra hosszat, velőtrázó sivitását amaz ártat- lan sertéseknek, melyeket a kérlelhetlen trokások a megkötözés czimén halálos ijedelembe ejtenek. Ezt a mulatságot nem szereznék meg a tanács magának oly- formán, hogy a mérleget ablaka alatt állíttatná tel?

Hangverseny. Említettük volt, hogy a helybeli kereskedő ifjak köre f. hó 8-án igen fényesnek ígérkező hangversenyt rendez egyrészt betegsegélyezési alapja, másrészt a szépítő-egylet javára. — Az estély pro- grammja következő: Nyitány, Balfe »A cigánynő« cz. operájához. Zongorán előadják Malcher Adél k. a. s Jaschik Gy. ur. Dalok Lassel Rudolf urtól. Énekli Stenner Fr. ur, zongorán kíséri Lassel R. ur. Sere- nád-négyes Mozart-tól. Előadják Dr. Matyéka K., Linz H., Weiss N. és K. Nagy Gy. urak. Abránd Beethoven »Athen romjai« fölött, szerző Liszt F. Zongorán elő- adja Dr. Kádbéó Ferenczné. Hangverseny két hege- düre, szerző Alard D. Előadják Linz H. s Matyéka K. urak, zongorán kíséri Jaschik Gy. ur. a) »Bölcső- dal« Meyerbeer-től; b) »Nyári est,« dal Lassen E.-től. Énekli Giesel Julia k. a., zongorán kíséri Lassel R. ur. Cello-négyes, szerző Werner J. Előadják Brennerberg V. k. a.; Pöschl C., K. Nagy Gy. és Jaschik Gy. urak. Belépti díjak: Körszék 1 frt 50 kr, zártaszék 1 frt., számozott karzati 1 frt., földszinti állóhely 80 kr. Jegyek Dressnandt H. utóda könyvkereskedésében, va- lamint a hangverseny estélyén a pénztárnál, kaphatók. Örömmel vesszük tudomásul, hogy a rendezőség sza- kutott a terített asztalok rendszerével, melyet sehogy sem tudunk soha megegyeztetni a művészettel.

Három a tánc! Hosszafaluban ugyan megin- dultak a tüzesetek. Mint lapunkat onnan tudósítják, Szombat óta a harmadik tüzeset fordult elő. Legelőbb leégett Szén Balázs Samunak csüre és benne lévő takarmánya esti 9 órakor, majd a vasárnap hajnali 3 órakor özv. Bartha Istvánné háza és istállója, hétfő este 9 órakor pedig — Papp Samu csüre s benne volt takarmánya esett a tűz martalékául. Tudósítónk panaszkodik a lakosság közönyéről, mely bámész sze- mekkel nézi felebarátja pusztulását, a nélkül, hogy segítségére menne. — Bizony jó volna tűzoltóságot szervezni a Hétfalunak!

Hirtelen halál. Csütörtökön este Olaszteleken Kolumbán Daniel ujonn választott tanító s ref. kántor beköszöntője alkalmából tartott estélyen, a mint épen telköszöntőt akart mondani, kezében a pohárral hirtelen összeesett és halva maradt. — Szegény özvegy és két árva gyászolja.

Brassói posztó Debreczenben. Említettük volt, hogy Biedermann E. és fia debreczeni nagy posztóke- reskedő-cég a kereskedelmi és iparegyesület kezde- ményezése folytán szerződéses összeköttetésbe lépett több helybeli posztógyárral, mely szerint ő Bihar-, Szabolcs-, Szathmár- és Hajdu-megyék területére az egyedüli raktárral bir brassói posztókból. Nevezetceg nagyobb bevásárlásokat is eszközölt annak idején itt Brassóban. Hogy posztóiparunknak annál nagyobb pi- aczot szerezzenek, igen életrevaló eszméhez folyamod- tak, — kiállítást rendeztek brassói posztókból. Mint táviratilag jelentik nekünk Nagyváradról, a kiállítás igen csinos és általános tetszést aratott. A kiállítást megtekintettek gróf Degenfeld Józser főispán, Simonffy

Imre polgármester, Darvassy pénzügyigazgató, Jelenffy törvényszéki elnök s számos tekintélyes kereskedő és iparos. A főispán elismerésének adott kifejezést Biedermann hazafias buzgalmaért. A debreczeni iparkamara a törvényhatóságokhoz körlevelet intézett, kérve Biedermann buzgó fáradozásainak támogatását. — Részünkről is nagyon örvendünk, hogy Biedermann E. és fia cég posztóiparunk érdekében ily széleskörű mozgalmat indít, melyhez részünkről csak szerencsét kívánhatunk.

V-n, helyben. No márcsak nem képzeled, hogy ilyent közöljünk; ez már tulmegy egy bizonyos határon. De hogy a közönség is lássa, mivel zaklatnak egy szerkesztőt, — ide igatjuk:

Különbség.
„Villám” névvel zsidó-ló (byciclis) club alapított már;
nem mondom, hogy teremője egy spekuláns számár.
De ha létesül egy egyesület,
melynek neve a „Rab”:
teremője, bizony mondom,
babérokat arat.

Végtelen.

Brassai piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. október hó 4-én.

Román papirpénz à 20 frankos	8.62 vétel	8.64 eladás
ezüstpénz à 20	8.58	8.62
Napoleon d'or (aranypénz)	9.94	9.96
Török lira	11.26	11.28
Arany	5.86	5.90
Orosz papírrubel	110.—	111.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szerényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 2016.—1887. élvvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagy-szebeni földhitel intézet végrehajtónak o.-tyukosi Scarneciū Juon hagyatéka és társa végrehajtást szenvedők elleni 140 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbíró területén levő, az oláh-tyukosi határon fekvő, az o.-tyukosi I. rész 12. számú telekjegyzőkönyvben az A + 1—51. rendszámú, valamint az oláh-tyukosi II. rész 47. sz. tjkönyvben az A + 1—9. rendszámok alatt bejegyzett ingatlanokra az árverést 987 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi november hó 12-ik napján délelőtti 9 órakor O.-Tyukos község házában megrendelt nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagy az 1881. LX. törvénycikk 42-dik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 140. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elimervényt, átszolgáltatni.

Kóhalom, 1887. aug. hó 28-án.

A kir. járásbíró mint élvvi hatóság.
(387) 1—1 Végh, kir. jbiró.

Lakásváltoztatás!

(392) 2—6

Dr. Pawelka Ernő,

az összes orvosi tudományok tudora

szent-Mihály-naptól kezdve Nagy-
utca 492. szám alatt (Nowotny-
féle ház) I. emeleten lakik.

Rendelési idő:

naponként délutáni 2 órától 4 óráig.

Könnyű eladás Nagy haszon

A lehető legkedvezőbb feltételek mellett kerestetnek az összes piacokon bármily állásu egyének egy nagyon kelendő, a közönségnél már meghonosult cikk terjesztésére. — Bérmentes ajánlatok a jelenlegi állás megnevezésével „Verdienst” jellegével Heinrich Schalek, Wien cz. küldendők.

Eladó

egy teljesen jó, kétfogatu
tüzi fecskendő,

különösen ajánlatos községi fecskendőnek. — Bővebbet
Zikéli Henriknél, Nagy-utca 501.

Egészen új őszi és téli szövetek!!

A legújabb divatu őszi és téli férfi-szövetek üzletem részére már megérkeztek.

Erről a nagyérdemű városi és vidéki közönséget azon megjegyzéssel sietek értesíteni, hogy

lehetőleg jutányos árban, kitűnő szabásu s legújabb divatu

minden rendbeli ültönyöket gyorsan és pontosan eszközölök. Kérem csak nagybecsű pártfogásukat.

Kiváló tisztelettel

Zsigmond Áron,

szabó.

— Brassó, Klastrom-utca 8. sz. —

Értesítés.

Van szerencsém t. városi és vidéki vevőimet tisztelettel értesíteni, hogy

fűszer-, festék- s anyagáru-üzletemet

ismét megnyitottam s kérem szives látogatásukat.

Részemről gyors, pontos és lelkiismeretes kiszolgálás mellett mindenkor friss árukat ígerek a legolcsóbb árak mellett.

Kiváló tisztelettel

Kirr Károly.

Böttcherzeile (almásor) 90. sz. alatt.

— A „Fekete sashoz.” —

A kereskedelmi és iparegyesület
irodája mátol fogva

a Nagy- és Czérna-utca sarkán

(Papp Ferencz ur butorraktára fölött)

I. emeleten van, hol naponként d. e. 9—11 óráig tartatnak hivatalos órák. A helyiséget a tagok egész napon át s este is használhatják.

Ezen helyiségváltozásról ez uton értesíti a tagokat
az elnökség.

Védjegy 319. és 320. szám.

gek erősítésére, a fejkörpá-képződés megakadályozására és annak megszüntetésére. — Ára egy nagy üveggel 80 kr, egy kisebb üveggel 40 kr.

Használati utasítás minden üveghez mellékeltek.

BRAZAY KÁLMÁN, Budapest, IV. ker., Múzeum-körút 23. szám alatt és Brassóban: Eremias D. unokaöccsei, Por E., Hesshaimer J. L. és A., Töpfner K., Lázár és Verzar, Müller Gyula, Wagner H., Gredinár N., Stefanovits C. G., Duschoiu J. és fia, Zintz H., Rein H., Lerchenfeld János, Temesváry V., Stancu fivérek, Irk Károly, Teclu J. fia, Rácz Lajos, Márk Sámuel, Hedwig János uraknál. Brassó-Földvár: Schneider Vilmos urnál.

Figyelmeztetés. Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő s több oldalulag kitértetett sósborszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utáználásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon czimjegyeimet módosítom s arra kék nyomtatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszerűsmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

A SÓSBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl: csúszos szaggatás, fagyás, fog- és fejfájalmak, szemgyengeség, benu-lások, zsugorok stb. ellen; de különösen a bedörzsölés-, kenő-gyógyászlatnál (massage) igen jó hatásúnak blzonyult. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fog fényét elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tiszta, szagtalan ízt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is, a hajide-

KÉPES CSALÁDI LAPOK

ezimű szépirodalmi, társadalmi, ismeretterjesztő hetilap, folyó évi október hó 1-ével **tizedik évfolyamába** lép. Egy évtized ember életében is, de még nagyobb egy magyar szépirodalmi lap életében. A „Képes Családi Lapok” ez évtized alatt való-ságos irodalmi kincset szolgáltatott a magyar és külföldi írók tárából az olvasó közönségnek. És ez korántsem tulzott állítás, meri egyedül csak a kilenczedik évfolyam, a mellékleteket, divatképeket számba sem véve, 147 neves írótól 3 regényt s 242 kisebb szépirodalmi munkát és 107 neves művésztől 160 képet tartalmaz. Oly szellemi kincs ez, a melyet tiz annyiért se lehetne megszerezni, mint a mennyi a „Képes Családi Lapok”-nak az ára. — A „Képes Családi Lapok” tizedik évfolyamában is a legolcsóbb, legelén-kebb s legértelmesebb szépirodalmi lapja leendő a magyar hírlapirodalom-nak, s ép oly nemes és izlésteljes irányban szerkesztetik, mint eddig. élénk-ség és változatosság tekintetében azonban tul fogja szárnyalni az eddigi évfolyamokat, más szóval: oly szépirodalmi, mulattató és ismeretterjesztő olvasmányokkal látja el olvasóit, a melyek valóban művelők, izlésefejlesztők, eszme- és értelemnemesítők s minden szépirodalomban számot tesznek. — A „Képes Családi Lapok” tizedik évfolyama a szépirodalmi, társadalmi, ismeretterjesztő közleményeken kívül még két érdekes regénnyel („A kinek nincs istene” és „Hűségért hűséget”) kedveskedik olvasóinak. „Nő a házbán” című melléklete divatképeivel ezután is hű titkára lesz a háztartás s a di-vat terén hölgyeinknek, miért is tisztelettel kéri különösen hazánk hölgyei-nek hathatós támogatását s eddigi kilencz éves előfizető nek pártfogását a „Képes Családi Lapok” szerkesztősége és kiadóhivatala.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára:

— Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr, — mely összeg Málnér Vilmos kiadóhivatalába Budapest, (IV. papnövelde-utca 8.) küldendő. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.